

त्विलो भविष्यतीति विद्यात्” शत० ब्रा० ४,५,८,११,
इभ्या स्त्री इममहि ति सेव्यत्वेन दण्डा० यत् । इहस्तिन्यां
२शस्त्रकीटके च भेदिं ।

इमया अव्य । इदम्-इवार्थे-याल् “ग्रन्थपूर्वविश्वेमात् याल्
क्रन्त्सिं” पा० स्त्र० निर्देशात् नि० इमादेशः । इदा-
नीन्तनतुल्ये । “तं प्रतिवा पूर्वथा विश्वेमया इव ज्ये-
ष्टतां वर्हेष्टदं स्वर्विदम्” क्र० ५,४४,५ । “प्रतिवा
पुरातनयजमाना इव पूर्वथास्तदीया पूर्वे यथा । विश्वथा
विश्वे सर्वे प्राणिनो यथा । इमया इदानीं वर्तमाना व-
जमाना इव” भा० “इयम्भृक्” यजु० ७ऋ० ११३ पठिता ।
इयस्त्र० विरेष+सन उ वेदे नि संप्रसारणम् । यद्युमिच्छौ
“धन्वन्त्रिव प्राप्ता असि त्वमग्न इयक्षवे” क्र० १०,४,१,
वेदे प्रायेष सर्वव नि० संप्रसा० “सुम्नं वां स्वर्विर्षणा-
विच्यक्तव्” १,५५,२,२, देवानां इयन्ननो यजमान इयच्छति”
क्र० ८, ३१,१५,

इयत् वि० इदं परिमाणमस्य इदम्-वदुप् । एतावदथे
‘नीतं यदि नवनीतं कियदिति यशोदया षुष्ठः । इयदिति
गुरुजनसविधे विष्टतधनिष्ठापयोधरः पायात्” उड्डटः ।
“इयान् बाव किञ्च पशुर्यावती वपा” ऐत० “इयन्ति वर्षाणि
तथा महोयम्” रघु॒: “द्विति निक्षिपतीति विश्वमियता भन्या-
महे दुःस्थितम्” सा० ८० । अत्र साधनप्रकारः इदम्+प्र-
रिमाणार्थे वदुप् वस्य चः इदम् इग् “यस्येति” पा० प्रक-
तीकार्त्ते प्रत्ययमावस्थितः । अतएवात्र वैद्यकरणा
छौपनिषदात्म पठिति॑ । “उदितवति परस्तिन् प्रत्यये
शास्त्रयोनौ गतवति विलयच्च प्राणतेऽपि प्रपञ्चे । सर्पदि
पदमुदीतं क्वेलं प्रत्ययोत्थं तदियदिति मिर्मीते कोहृदा-
पणिष्ठोऽपि” । स्त्रियां छेष् ।

इयत्तका स्त्री कुत्सिता इयत्ता कुत्सितार्थे कनु हुखः ।
कुत्सितेयत्तायाम् । ततः अर्थ आ० अस्त्वर्थे अच् । कुत्सि-
तेयत्तायुते अल्पप्रमाणे “इयत्तक” कुपुस्त्रकस्तकं भिन्नान्न-
इस्त्रना” क्र० १, १८, १५,

इयत्ता स्त्री इयतो भावः तत् । १सीमायां, २परिमाणे, ३सं-
ख्यायाच्च । “न युणानार्मियत्तया” यशः परिच्छेस्त्रिभिः
यत्तयालम्” “ईकृतया रूपमियत्तया वा” इति च रघु॒ ।
इयस् विरेष+सन इ-कर्त्तरि असुन् किञ्च । १गन्तरि भावे असुन् ।
२गतौ ‘तेषां हैयसेवास किमिह कर्त्तव्यम्’ शत० ब्रा० २,
२,३,२,

इरा-ईषवायां कण्डु० यक्त्वम् । इर्यति इर्यते ।

इरज्-ईषवायां कण्डु० यक् प० । इरज्यति । “इरज्यन्त्ये
प्रथम्यस्व जन्तुभिरस्ते यावः” क्र० १०, १४०, ४ । “इर-
ज्यन्त्य यच्छुरधोविवाचि” क्र० ७, २३, २, यदेषास्त्वयं जगता-
मिरज्यसि” क्र० १०, ७५, २ । “युव” विप्रस्व मत्त्वामि-
रज्ययः” क्र० १, १५१, ६ ।

इरण वि० ईरिष्य+षु० । जवरभूमौ अमरटीका रमा० ।

इरम्भद् यु० इरया जलेन अन्ने वा माद्यति वर्ज्ञते इरा-मद-
खच् नि० हुखः सम् च । १वज्ञानौ १वाङ्गान्वते च ।
“इरम्भद् उहुदुक्यं यदत्त” यजु० ११, ७४ ।

“इरया अन्ने जाद्यति उत्तं पश्येत्यादि” पा० नि० “वेद-
दी० । “हहते हवामहे इत्येतदिरम्भदमितीरया ह्येव मत्तः”
शत० ब्रा० ५५, ६, ३, ३ ।

इरस् इरज्वब् कण्डु० इरस्यति “मात्रपूषन्नाष्ट्य इरसः”
क्र० ७, ४०, ६ । “यस्ता इरससीदम्” क्र० १०, ८८, २ ।

इरा स्त्री इण्-रक् इं कामं राति रा-क वा । १भूमौ, २वाचि,
३हुरायाम्, ४जले, ५अन्ने च । “इरा विश्वम्भै भवनाय
जायते यत्पर्जन्यः पृष्ठिवी रेतसावतिः” क्र० ५, ८८, १
१ । “इरामस्ता ओदनं पित्तमाना” शत० ब्रा० ५५, ६, ३३ ।
६३कश्यपस्य पत्रीभेदे । “धर्मपत्वः समाख्याताः कश्यपस्य
वदायहम्” । अदितिर्दितिर्दुःकाला अमायुः सिंहिका
भुनिः । कदुः प्राधा इरा क्रोधा विनता सुरभिः खशा०
इत्युपकस्य “इरा उक्तलतावल्लीटणजातीश सर्वशः”
अस्त्रतेति शेषः । गरुदपु० ।

इराक्षीर् यु० इरा जलं क्षीरमिवास्य । क्षीरसुद्दे० ।

इरोचरन् न० इरायां जले भूमौ वा चरति चर-ट ईत० ।
१वर्षीपले तिका० २भूचरे ३जलचरे च त्रि० स्त्रियां झनीष् ।

इराज यु० इरा सुरेव अजति विक्षिपति अज-अन् न वी
भावः । कन्दपे हला० । [विका० ।

इराम्भरन् न० इरा जलमम्भरसिय यस्य । वर्षीपले करकाशा० ।

इरावत् इरा+भूमि भरुप् भस्य वः० । सस्त्रे तत्र भवः अण् इरा-
वतः । अर्जुनेन नागकन्यायास्त्रूपादिते २वीरभेदे तदु-
तपत्तिकथा०” भा० भी० ८१४० ।

“अर्जुनस्त्रात्मजः श्रीमानिरावाच्चाम वीर्यवान् । ऊशायां
नागराजस्य जातः प्रार्थेन धीमता । इरावतेन सा
दत्ता ज्ञानपत्रा महात्मना । पत्रौ हते सुपर्येन क्षणा-
दीनचेतना । भार्यार्थं ताज्ज्व जपाह पार्थः कामवशा-
लगम् । एवमेष सस्त्वद्वः परक्षेन्द्रजनात्मजः । स
नागलोके संद्वाने नाला च परिरक्षितः । पितॄव्येष